

amint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr."

Nincsen itt.

A sír itt van. Az örök itt vannak, a kő is itt van, és a lepedő is, amibe bele volt csavarva a holttest. De Ő már nincs itt.

Nincs itt, és nem találja a keresztyén hagyomány sem. De erre azt mondhatná bárki: nem is akarja megtalálni. Jó, talán el is fogadhatnánk. De nem tudja felmutatni a világ sem. Hiszen, ha tudná, ha tehetné, boldogan megtenné! Egy-egy ósrégi leletért, csontért, tekeresért városokat ásnak fel, ország-résznyi nagy tőrületeket forgatnak fel. Vajjon nem forgatnák fel egész Palesztina földjét? De mind hiába, mert "nincsen itt."

Nekem ez az angyali híradás is nagy bizonyíték Jézus Krisztus feltámadása mellett.

Amint megmondta.

A világ legtermészetesebb hangján, legegyszerűbb nyelven, páthosz és jelzők nélkül, előre megmondta, s nem is egyszer. Én csak egyet idézek most: "Imé felmegyünk Jeruzsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és írástudóknak; és halálra kárhoztatják őt, és a pogányok kezébe adják őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék; de harmadnap feltámad." /Mk 20,18-19/ Ha ugyanis csak ebben az egyben tévedett volna Jézus, megbízhatatlan lenne egész tanítási rendszere. Mert aki egyben téved, bizony tévedhet másban is. De Ő nem tévedett: megmondta és úgy történt.

Nem váratlanul, meglepetés[szerűen] jött húsvét, hanem úgy, ahogyan megmondta. Az angyal is erre utal: Ne csodálkozzatok, minden úgy történt, ahogyan megmondta !